

ایالات متحده: کسری تجاری و وضعیت بهبود اقتصادی

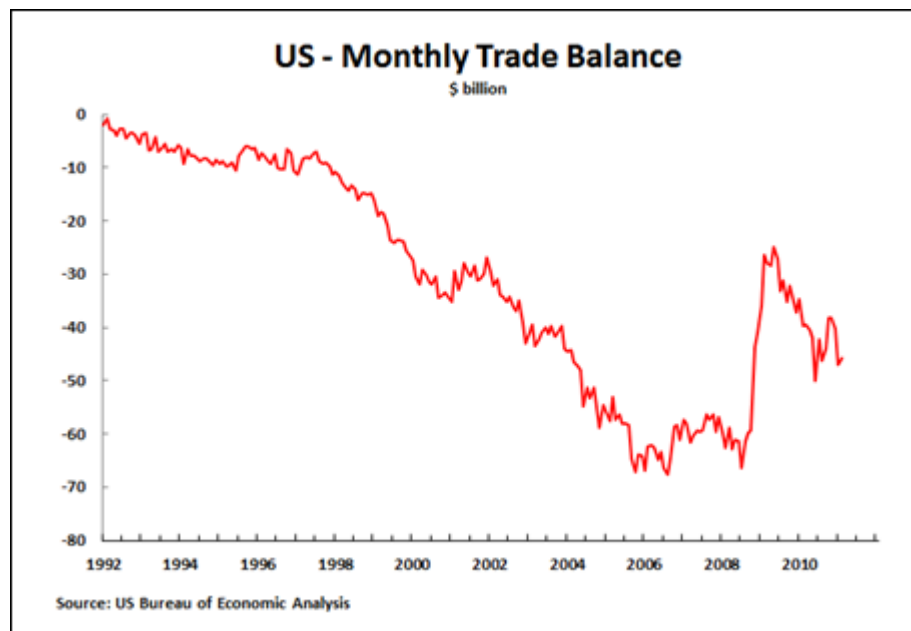
جان راس، ۱۲ آوریل ۲۰۱۱

مترجم: آرمان پویان

کسری ۴۵.۸ میلیارد دلاری تراز بازرگانی ایالات متحده در ماه فوریه، از **بیش بینی** صورت گرفته (۴۴.۳ میلیارد دلار) بالاتر بود. به علاوه، در رقم کسری تجاری ماه ژانویه نیز تجدید نظر صورت گرفت (این رقم از تخمین ۴۶.۳ میلیارد دلار به ۴۷ میلیارد دلار افزایش پیدا کرد). با این وجود، ارقام مربوط به تنها یک ماه اهمیت چندانی ندارد. مسأله مهم تر، روند کلی و بلندمدت کسری تراز بازرگانی است.

این روند مؤید آنست که دوره بهبود وضعیت تجاری ایالات متحده که خود پس از بحران مالی بین المللی آغاز شد، به پایان رسیده است. کسری تراز بازرگانی آمریکا در ماه مه ۲۰۰۹، به پایین ترین سطح خود رسید، اما با رسیدن به ۵۰ میلیارد دلار در ژوئن ۲۰۱۰ مجدداً رو به وخامت گذاشت. از آن زمان تاکنون، کسری تجاری، بین ۳۸ تا ۴۷ میلیارد دلار باقی مانده است. به نمودار زیر توجه کنید:

نمودار ۱- تراز بازرگانی ماهانه ایالات متحده (به میلیارد دلار)

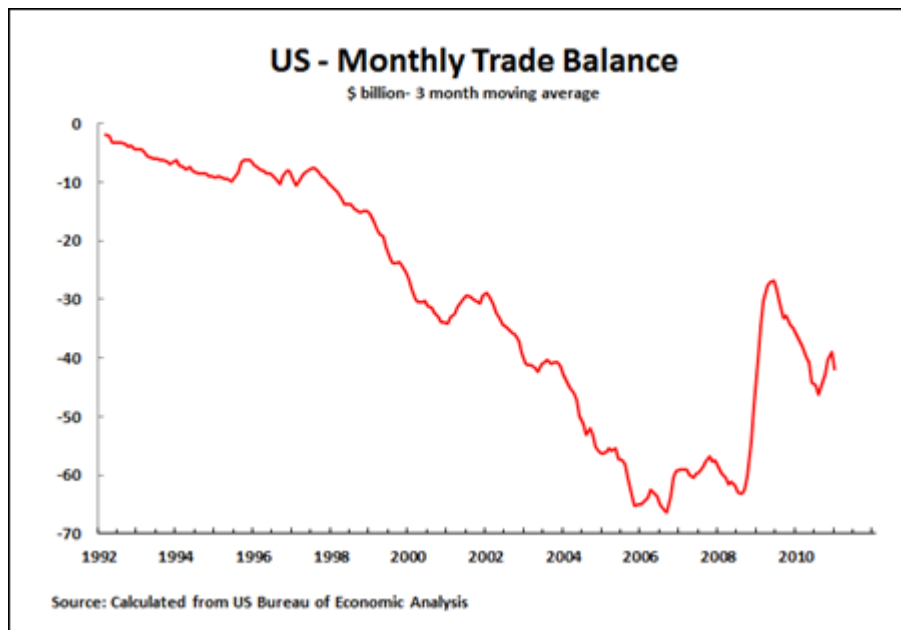
با در نظر گرفتن میانگین متحرک سه ماهه^(۱)، به منظور خنثی کردن اثر نوسانات کوتاه مدت، باز هم الگوی مشابهی به چشم می خورد (نمودار ۲).

با توجه به وضعیت تجاری آمریکا، می توان گفت دوره تأثیر مثبت بهبود وضعیت خالص تجارت بر رشد تولید ناخالص داخلی این کشور، دیگر به سر رسیده است (بر خلاف امیدهای دولت آمریکا). تنها اگر موقعیت تجاری آمریکا در ماه مارس به طور قابل ملاحظه ای بهبود یابد (که البته در حال حاضر و با توجه به روند کنونی غیرمحمتمل است)، در آن صورت سرعت رشد تولید ناخالص داخلی آمریکا در سه ماهه نخست ۲۰۱۱، تماماً به عوامل داخلی بستگی خواهد داشت.

در میان مدت، الگوی رشد تولید ناخالص داخلی آمریکا تنها به عوامل داخلی اتکا دارد و شدیداً در مقابل سیاست های مالی انقباضی آسیب پذیر است (سیاست های که اکثریت جمهوری خواه مجلس آن را تبلیغ می کند و دولت اوباما نیز احتمالاً با آن

از در سازش بیرون خواهد آمد). بنابراین ارقام فوریه تجارت، تا حدودی ناچیز، تخمین های مربوط به کاهش رشد اقتصادی آمریکا را کم تر نشان می دهند.

نمودار ۲- تراز بازرگانی ماهانه ایالات متحده (میانگین متحرک سه ماهه)، به میلیارد دلار

توضیح مترجم:

برای محاسبه میانگین متحرک سه ماهه (3 average monthly moving) تراز بازرگانی هر ماه، در ساده ترین حالت باید مقدار تراز تجاری ماه مورد نظر را با مقادیر دو ماه پیش از آن جمع و سپس بر عدد سه تقسیم کرد. به عنوان مثال، میانگین متحرک سه ماهه تراز بازرگانی در ماه فوریه ۲۰۱۱، برابر است با تقسیم حاصل جمع تراز تجاری ماه های ژانویه و فوریه ۲۰۱۱ و دسامبر ۲۰۱۰ بر عدد سه. این روند، برای ماه های آتی نیز تکرار می شود و به همین جهت، این میانگین "متحرک" نامیده می شود.

منبع:

http://ablog.typepad.com/keytrendsinglobalisation/2011/04/february_us_trade.html

بسته نجات" اتحادیه اروپا و ویرانی اقتصادهای ایرلند و یونان: آیا سرنوشت مشابهی در انتظار پرتغال است؟

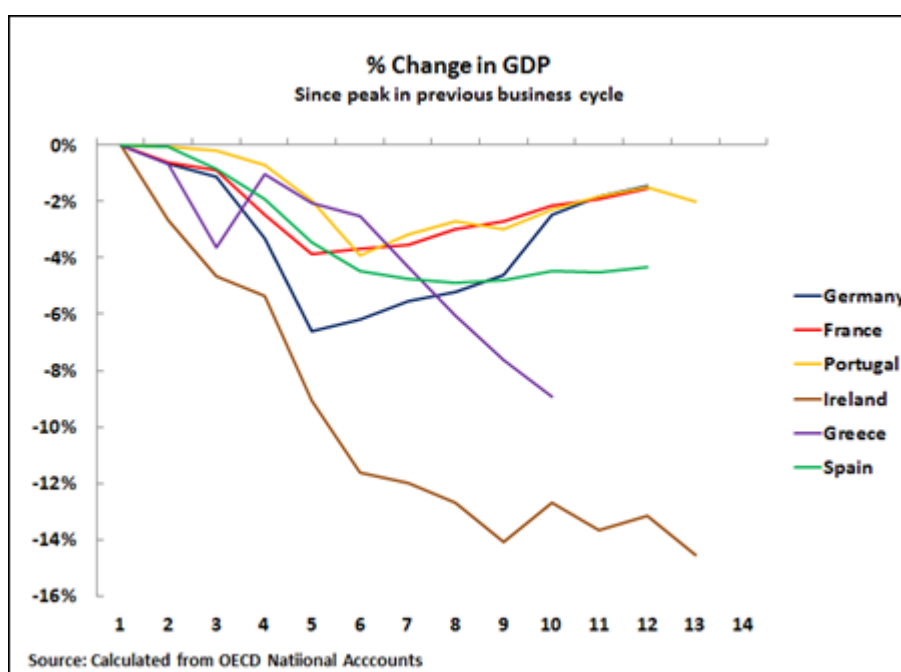
جان راس، ۱۳ آوریل ۲۰۱۱

مترجم: آرمان پویان

کاهش شدید رشد اقتصادهای ایرلند و یونان، به دنبال توافقات به عمل آمده برای پرداخت دیون و بدهی‌ها و متعاقباً پذیرش سیاست‌های مالی انقباضی از سوی دولت این کشورها، در نمودار ۱ نمایش داده شده است. نمودار زیر، تغییرات تولید ناخالص داخلی (GDP) را از نقطه اوج سیکل تجاری سابق، در کشورهای به اصطلاح "PIGS" (یعنی پرتغال، ایرلند، یونان و اسپانیا) در مقایسه با کشورهای آلمان و فرانسه نشان می‌دهد.

تولید ناخالص داخلی یونان از نقطه اوج سابق خود، ۸.۹ درصد کاهش داشته است. در ایرلند، این کاهش ۱۴.۶ درصد بوده است. تولید ناخالص داخلی هر دو کشور در سه ماهه پایانی سال ۲۰۱۰ به کم‌ترین سطح خود در طول دوره رکود سقوط داشته‌اند. این بدان معناست که بهبود آغاز نشده است. بالعکس، GDP آلمان حدود ۱.۴ درصد و GDP فرانسه ۱.۶ درصد پایین‌تر از نقطه اوج خود قرار دارند. در هر دوی این کشورها، اقتصاد روند بهبود را به مدت هفت سه‌ماهه از سه ماهه نخست سال ۲۰۰۹ به این سو طی کرده است.

نمودار ۱

درصد تغییر در تولید ناخالص داخلی (GDP) از نقطه اوج سیکل تجاری سابق

با در نظر گرفتن پرتغال، به عنوان آخرین کشوری که بسته اقتصادی اتحادیه اروپا را به کار خواهد بست، روشن است که اقتصاد این کشور تاکنون بیش‌تر از عملکرد فرانسه و آلمان پیروی کرده است، تا کشورهایایی مثل یونان یا ایرلند.

به علاوه، عملکرد پرتغال از اسپانیا نیز بهتر بوده است. در سه ماهه چهارم ۲۰۱۰، GDP پرتغال ۲ درصد پایین‌تر از نقطه اوج سابق خود قرار داشت، در حالی که همین رقم برای اسپانیا، ۴.۳٪ بود. ضمناً، GDP پرتغال تا سه ماهه چهارم سال ۲۰۱۰، رو به بهبود بوده است.

با توجه به تجربه ایرلند و یونان، و ابتدایی‌ترین تحلیل‌های اقتصادی، می‌توان گفت که اعمال سیاست‌های مالی انقباضی طبق توافقات به عمل آمده برای پرداخت دیون و بدهی‌های این کشورها- توافقاتی که به دنبال درخواست آنان از اتحادیه اروپا صورت گرفته است- به کاهش شدید رشد اقتصادی منجر خواهد شد.

انقباض شدید اقتصادهای یونان و ایرلند، خود تاکنون راه را برای بازپرداخت بدهی این کشورها طبق مواعد معین، به مراتب دشوارتر ساخته است. مشکل این دو کشور، نه نقدینگی، بلکه ترازنامه آن هاست. به عنوان مثال، نسبت بدهی به GDP در کشور یونان، به ۱۴۰ درصد رسیده است.

منطق اتحادیه اروپا برای اعطای وام به ایرلند و یونان اینست که این کشورها به دنبال دریافت وام، رشد را از سرخواهند گرفت و نتیجتاً در آینده قادر به بازپرداخت این وام ها خواهند بود. اما حقیقت آنست که کاهش شدید رشد اقتصادی به دنبال اعمال سیاست های مالی انقباضی، چنین امکانی را بین می برد. نمودار فوق، پیامدهای احتمالی بکارگیری چنین سیاستی در پرتغال را نیز نشان می دهد.

با توجه به عمق رکودهای ایرلند و یونان، بکارگیری بسته اتحادیه اروپا در کشور پرتغال، احتمالاً به وخامت بیشتر وضعیّت بدهی اتحادیه اروپا و پیامدهای آن کمک می کند و نه به تخفیف آن.

منبع: